

AZ ÁG. H. EV.
 MISSZIÓ-
 EGYESÜLET
 HIVATALOS
 KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

ALAPITOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Lébény, Moson m. — Kiadóhivatal: Kispest, Thököly-út 18.

Megjel. havonta.
 Előfizetési ára:
 1 évre, 1 pengő.
 Postatakarékpzt
 számla 17.270 sz.

Derekaitok felővezve, szövétnekeitek meggyújtva!

Ezeknek a soroknak az írója azok közé tartozik, akik az elmúlt nyáron különböző okból semmiféle konferencián nem vehettünk részt s így nem részesülhettünk azokban az indításokban, áldásokban és megerősítésekben, amelyeket a szeretetben munkás hívők együttléte nyújt.

Azonban nekünk, akik itthon maradtunk, annál inkább kell most, egy meginduló munka küszöbén kérnünk a Szentlelket, hogy erősítsen és világosítson meg bennünket, adjon égő szívet, meleg szeretetet és nem lohadó kitartást Isten országának munkálására, építésére és terjesztésére.

A hazugságnak és gyűlölködésnek dagadó szennyhullámai újból elborítással fenyegetik a világot. Sok emberi lélek fuldoklik és mármár kétségbeesve keresi a mentő sziklát, amelyen lábát megvethetné, a fundamentumot, amelyen élet-épületét biztonságban megalapozhatja.

Mi, akik úgy tudjuk, hogy a misszió ügyét és munkáját reánk is ruházta a misszió Ura s elkötelezve érezzük magunkat Isten örövendetes üzenetének alkalmas és alkalmatlan időben való átadására, világosan kell hogy meglássuk feladatunkat, amely nem egyéb, mint az evangéliom szakadatlan és habozás nélküli hirdetése: Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözljön és az igazság ismeretére eljusson.

Ha teendőnket egészen határozott körvonalaiiban látjuk, akkor életmunkánk leegyszerűsödik s belátjuk, hogy kötelességünk mindössze annyi, hogy a magunk helyén és a magunk idejében tegyünk bizonyosságot arról, amit Isten készített az egyszülött Fiúban az embereknek s amely ajándékot mi már megkaptunk s azáltal békességet, boldogságot és szabadulást nyertünk.

Az én munkámat senki más nem tudja elvégezni; éppen úgy a tiedet sem. Mindenki a maga terhét hordozza. Az én munkámat nem tolhatom el más, későbbi időpontra. Addig kell munkálkodnom, amíg nappal van. Ami munkám felmerül, azt azonnal el kell végeznem. És ha kötelességeimet úgy fogom fel, mint amelyeket Isten ruházott rám, akkor nem kell és nem szabad félnem; az Isten iránti szeretet és engedelmesség kiűz a szívből minden félelmet.

Ne essünk bele abba a veszedelmes hibába, hogy amikor a világ berendezkedését megbolygató nagy események történnek, akkor mi „a kor színvonalán” mozgunk, ha azokat a nagy eseményeket ellajstromozzuk, a különböző híreket meghallgatjuk s az érdeklődőknek továbbadjuk. Ezt a piacon ögyelgők teszik, nem pedig az Úr szőlőjének munkásai.

Nekünk a feladatunk és kötelességünk az, hogy az események nyomában járó, azoktól felidézett

és reánk háramló kötelességünket teljesítsük legjobban tudásunk, erőnk és akarásunk szerint.

A mi rendeltetésünk, hogy a föld sója legyünk; hogy a világnak világsóssága legyünk. Ez a szerep annál fontosabb, minél inkább mutatkoznak a rothadás erői és jelei és minél sötétebbre hajlik az éjszaka.

Mindenekfelett pedig ne felejtjük, hogy nekünk ezekben az időkben imádkoznunk kell azokért, akikért senki más nem imádkozik s azok helyett, akik nem imádkoznak. Másfelől pedig hallgatnunk kell arra, amit Isten üzen nekünk és minden népnek.

Kunos Jenő levele.

A lassanként végéhez közeledő nyáron abban a kiváltságban volt részem, hogy a forró kánikulai időszakot Peitaiho-ban, a tenger mellett tölthettem. Kiváltság volt ez számomra azért, mert sokkal nehezebb körülmények, még fulasztóbb hőségben dolgozó misszionáriusok e nyáron nem mehettek sehova sem üdülés céljából.

Pedig a szélsőséges kínai éghajlat ugyancsak próbára teszi az első nyáron a szervezetet. Kevés azoknak a külföldieknek a száma, akiknek egészsége nem szenved károsodást az éghajlatváltozás következtében. Hosszú, évtizedes tapasztalat arra tanította meg a misszió társulatokat, hogy nyaranta, vagy legalább is minden második nyáron szabadságra rendelje küldöttjeit. Több magánjellegű üdülőhely mellett két hatalmas üdülőtelep keletkezett a kínai kormány által jelölt területen. Az egyik délen, ill. Közép-Kínában levő magaslati hely: Kuling, a másik Kína északi határához közelfekvő Peitaiho. Peitaiho igénytelen, de célszerű kis villái nyujtanak fedelelet Észak-Kína, valamint Mandzsuria sokszáz misszionáriusának 6 hétre vagy esetleg két hónapra. A pekingi forró katlanból idehúzódik a nyelviskola tanulóinak óriási többsége is, annál is inkább, mivel Pekingben a nyári hónapokban csak fél kurzust nyujtanak.

E nyáron sokan nem jöhettek ide a lehetetlenné vált közlekedés miatt. A vasútközlekedés nemcsak a háború következtében akadt meg sok helység között, hanem a hatalmas áradások következtében is. Peitaiho-ban nem esett hat hétig egy csepp eső sem, Peking mellett pedig akkora volt az ár, hogy az egyik vasúti hidat magával ragadta és 20 km. hosszú vasúti töltést is elsodort. Az ár víz Kína örökös ellensége. Egész sík vidéken is szédítően mély vízmosságok sze-

lik keresztül-kasul a sárga humuszos anyaföldet.

Angol származású misszionáriusokat viszont az angolelleses tüntetések és a tiencsini blokád akadályozta az idejövételben. Július végén Peitaiho-ban is rendeztek angolelleses tüntetést. Ezenkívül megnehezítették minden brit számára az élelmiszervásárlást, sőt az üzletek nem adhatnak el nekik semmit. Honauban és Shansi tartományban az angol misszionáriusok kénytelenek voltak elhagyni állomásaikat, sőt kórházaikat is. Az újabb keletű intézkedések pedig azt célozzák, hogy lehetetlenné téve számukra az itteni életet, kénytelen legyenek elhagyni az országot. A kis népek küldötteinek lehetősége van a megürült helyek betöltésére. A mi mozgási lehetőségeink a háború ellenére is meglehetősen nagyok és nem is volt semmiféle kellemetlenségben résznünk.

A tenger közvetlen közelségében is hetek teltek el anélkül, hogy a hőmérő 30 fok Celsius alá süllyedt volna. A meleg éjjel-nappal egyforma forró volt, kivéve a nappali 12 és 3 között, amikor mindenki kereste az árnyékot. Egy alkalommal déli fél egykor hajtottam haza kerékpárral. Az út teljesen kihalt volt. Itt-ott láthattam csak egy-egy fa árnyékába leheveredett kínaiakat. A kínai ember szóhasználatában a pihenés fogalma egyenlő az árnyékba meneküléssel.

A melegre való tekintettel az én nyelvöráim is kora reggel és este felé voltak, de még olyankor is néhanapján nagyon nehéz volt központosítani figyelmemet. A nyomasztó levegő szinte ránk nehezedett.

A túlszáraz nyárból annyi hasznunk volt, hogy nem kellett nap-nap mellett szárogatnunk a ruháinkat a napon. Így is ki kellett raknunk hetente legalább egyszer, mert különben minden megpe-

nészedett volna. A legkülönbözőbb kártevő férgek ellen pedig naponta indítottunk Flit-támadást. Szunyog sem volt e nyáron túl sok, de azért éjjelente bőlcsebbnek véltük a szunyogháló alatt való alvást. Soha nem tudhatja egy misszionárius sem, hogy mikor okoz egy kis szunyogcsipés életre szóló malária-lázt.

Kis elővigyázatlanság, komoly következményekkel járhat. Így például soha nem ihatunk forralatlan vizet még Pekingben sem. (Felbecsülhetetlen jelentősége van épen a rossz víz miatt a teaivásnak. Forró teát nyugodtan megihat bárki bármilyen piszkosnak látszó kínai otthonban is.) Nyerestej ivás nem igen jelenthet kísértést, mert tej Kínában nincs, vagy csak nagyon-nagyon kevés. A konzerv tejszín és a tejpor helyettesítik azt. Úgyszintén igen óvatosaknak kell lennünk a gyümölcsfogyasztással. Általában a lehámozott gyümölcs nem veszélyes, mégis okos dolog hipermanganát oldatba tenni azt néhány órára. Egyetlen pohár hideg víz vagy friss tej, vagy egy hámozatlan gyümölcs okozhat hagymázt (dysenteria), vagy tifuszt. Mindegyikre volt eset e nyáron is, még halálos kimenetelű is.

Kártékony molylepke és férgek arra tanítanak bennünket, hogy ne gyűjtsetek magatoknak olyan kincset, amit azok megemésztenek. Malária szunyogok, mérgecsipésű férgek, bacillusok pedig mindennapi leckét adnak nekünk a mennyei Atya gondviseléséről. Nem eshetik le egyetlen hajunk szála sem az Ó tudta nélkül! Valóban nincs okunk aggodalmaskodni.

A nyári hónapok alatt sikerült elvégezni a második 10 hetes nyelvkurzust. Már csak a külső körülmények miatt is (hőség) nehezebb volt, mint az első, nem is számítva a kínai nyelvtanulás során felmerülő újabb és újabb bonyodalmakat. Az egyhangú nyelvtanulás közepette felüdülést, buzdítást és bátorítást jelentett egy csomó angol, dán, norvég, finn stb. misszionáriussal való találkozás és megismerkedés. Különösen sokat kaptam a Mandzsuriában működő skót presbiteriánus és norvég evangélikus misszionáriusoktól. Bennük lelki barátokra találtam itt az idegenben is, amint Karsay Gyulával is testvérré lett Londonban Normann H., azóta Mandzsuriában működő norvég misszionárius. Karsay Gyulának Hans Normann ezúton is üdvözlését küldi.

A három skandináv ev. ország (Dánia, Norvégia és Svédország) lakóinak szá-

ma hozzávetőlegesen azonos a mai Magyarországéval, de misszionáriusaiknak száma biztosan meghaladja a másfélezeret! A kis két és félmillió norvég nép megközelíthetetlenül vezet a missziói áldozatkészségben és misszionáriusai is százával vannak a föld különböző részein. Nem is csoda, hogy belőlük, mint általában a skandinávokból, igen sokan vannak itt is. Isten a különböző ébredési mozgalmakon keresztül sok lelki ajándékkal halmozta el őket és igyekeznek is tovább adni azt, amit kaptak.

Köszönöm a mi mennyei Atyánknak, hogy az elmúlt fél év alatt minden bajtól és gonosztól megőrizett, hogy a lassanként végefelé közeledő nyár folyamán testileg is s lelkileg is felüdített.

Köszönöm a csendes és hűséges imádságokat, hálás szívből jövő filléreket és pengőket, amik a misszió céljára odahullottak. Úgyszintén hálás vagyok a kapott levelekért és újságcikkekért. Bármilyen jól esik is hallani arról, hogy többen csomagot szeretnének küldeni, mégis azt kell írnom, hogy várniok kell kedvezőbb alkalomra, mert Kínában a postán érkező csomagokat magas vámmal illetik. Egészen más a helyzet akkor, ha valaki magával hozza.

János ev. 15. r. 16. v. szavaival zárom e leveletem. Végezzük munkánkat abban a hitben, hogy Isten választotta eszközevé egyházunkat és annak küldöttét is.

A mi Urunk Jézus kegyelme legyen velünk!

Peitaiho, 1939. augusztus 13.-án.

Kunos Jenő írja Kínából, Peitaihóból, 1939. augusztus 6-ikáról, hogy az ősszel Pekingben egy norvég családnál, vagy a KIE-ben fog lakni. Költségvetést készíteni nem tud, mert néhány hónapon belül az angol font beváltási ára 29—71 kínai dollár közt ingadozott. Az angol misszionáriusokat, még a Kína Belföldi Misszió munkásait is, Honnanból és Shansiból távozásra kényszerítették; a megüresedett munkahelyeket a Kína Belföldi Misszió amerikai misszionáriusokkal töltötte be. A finn misszionáriusoknak és Kunos Jenőnek semmiféle nehézséget nem támasztottak a hatóságok. A nyári kurzuson Kunos kétszer anyai anyagot tanult a tikkasztó forróságban, mint a tavaszi kurzuson. Augusztus 26-ikán fejeződött be a második kurzus és október elején kezdődik a harmadik.

Új munkaév — új feladatok.

Serkenj fel, aki aluszol! „A magyar evangélikus egyház ébredező egyház”, mondotta a magyar kiküldött az idejé finn-ugor lelkész tábor beszámolóján. Egyházunkban Isten kegyelméből az ébredésnek valóban egyre több jelével találkozunk. A lelki ébredésnek egyik ilyen jele a külmiszió iránti felelősségünk erősödése. Ez a felelősség hívta életre a Missziói Gyermekszövetségeket is, amelyeknek áldását azok a gyülekezetek érzik elsősorban, ahol ilyen gyermekszövetség nemcsak papíron, hanem a valóságban is él és működik. Amelyik gyülekezetben és iskolában pedig a Missziói Gyermekszövetség nem működik, ott — mondjuk meg egészen őszintén — nem a gyermekek, hanem a vezetők, a lelkészek és tanítók felelősek és hibásak ezért. Szomorú dolog, hogy magyarhoni evangélikus egyházunkban még nagyon sok gyülekezetben nem hallották, vagy nem akarták meghallani az erre hivatott vezetők az frás szavát: „Serkenj fel, aki aluszol!” (Ef. 5, 14.) Vajjon gondolkodnak-e ezek az alvó vezetők arra, hogy a munkának e téren való elhanyagolása legtöbbször kényelemszeretetből — lustaságból — és önzésből származó mulasztás, Isten és az ő parancsolata ellen való bűn, amiért előbb vagy utóbb számolnunk kell, amiért ügylehet már ebben az életben kegyetlen bünhődés jár?! Kérdésük meg őszintén lelkiismeretüktől: megelégedhetünk-e azzal, hogy gyülekezetünk és jómagunk külmisziói felelőssége és munkája arra szorítkozik, hogy vízkereszt napján néhány fillért hullatunk a külmisziói perselybe és néhány külmisziói vonatkozású gondolatot és illusztrációt iktatunk igehirdetésünkbe? Mit válaszol lelkiismeretünk Isten hozzánk harsogó kérdésére: hol van a te testvéred, hol van a te pogány felebarátod? Nem vagyunk-e mi a mi lusta nemtörődőségünkkel ezeknek a szegény felebarátainknak lelkigyilkosai? Vagy mit válaszolunk mi lelkészek és tanítók a Magyarhoni Ágostai Hitvallású Evangélikus Misszióegyesületnek arra a kérdésére: hol van a te neved a tagok jegyzékéből? És ha hiányzik a neved: igazán nincs neked évi négy pengőd a külmiszió céljára? Nem kell-e lehajtott fejjel odaállnunk e kérdések súlya alatt Isten elé ezzel a szegyenkező és alázatos imádsággal: Isten, légy irgalmas nekem bűnösnek! (Luk. 18, 13.)

A Missziói Gyermekszövetség munkájának lényege az ébredés és ébresztés. Ennek első feltétele, hogy a vezetők, tanítók, lelkészek, reádöbbenjenek arra a szomorú valóságra, hogy a mi magyarhoni evangélikus egyházunk még nem ébredt fel a külmiszió számára. Pedig az idejé gyenesdiási lelkész evangelizáción is nem egyszer elhangzott az a megállapítás, hogy amelyik egyháznak nincs külmisziója, az az egyház halott. Ezért egyházunk, gyülekezetünk és saját magunk igazolására is meg kell kezdeni a munkát. De hol és hogyan? Mint minden anyagi áldozattal járó egyházi munka, a külmiszió ügye is abban a pillanatban elbukott, amelyben azt a — legtöbbszörre anyagi beállítottságú — felnőtt egyháztagokra akarnánk reáerősíkolni. A misszió gyökere ma a gyermekszívekben van. Az iskola padjaiban, a vasárnapi iskolában és a gyermekistentiszteleten kell elkezdeni egy olyan gárdának, egy olyan egyháznak a nevelését, amely a misszió ügyét lelkiismereti kérdésének ismeri el Isten és emberek előtt. Ebből az elgondolásból született meg a Missziói Gyermekszövetség gondolata, amelyről a Missziói Lapok hasábjain és az egyes lelkészi tanítói hivataloknak küldött körlevelekben, tájékoztatókban mindnyájan olvashattunk és annak megalakításáról, működéséről részletes tájékoztást szerezhattunk — feltéve, hogy lelkész- és tanítótestvéreink ezt a lapot és az említett tájékoztatót a kezükbe vették és elolvasták. A Missziói Gyermekszövetség gondolatának megszületése óta eltelt néhány esztendő azt bizonyítja, hogy abban a gyülekezetben, amelyben a vezetők komoly elhatározással látnak a megalakításhoz és vezetéshez, az eredmény nem maradhat el. Nem kell ehhez részünkről egyéb, mint akarat és imádság; az áldás az Istené.

Abban a reményben, hogy ezzel egy új iskolai év kezdetén a misszió barátainak némi kis szolgálatot tehetek, leírok egyetmást a Missziói Gyermekszövetség kapcsolatban nyert tapasztalataimból.

A missziói óra és a gyermekistentisztelet. Mivel a Belmissziói Munkaprogramm értelmében minden lelkész köteles az iskolagyermekkel heti egy órában foglalkozni, kézenfekvő, hogy ezt az órát, vagy ennek egy részét a misszió szolgálatába állíthatjuk. Én ezen az órán

készítem elő gyermekeimet a vasárnap délutáni gyermekistentiszteletre. Ez a gyermekistentisztelet elsőrendű alkalmat kínál ahhoz, hogy a misszió ügyét az iskolából hétről-hétre bevigyük a templomba is. Ezen a gyermekistentiszteleten tartott katechizáció által be lehet a közös munkába vonni nemcsak a felső osztályok, hanem az egész iskola, sőt még az ismétlőiskola növendékeit is. Öröm látni azt a boldogságot, amely egy-egy alsóbb osztályos gyermek arcáról lera gyog, amikor a „nagyok” társaságában megtud egy-egy kérdésre felelni. A gyermekistentisztelet sorrendjébe beiktatunk egy-két, leginkább missziós vonatkozású szavalatot is. Ezeket a gyermekistentiszteleteken a gyermekeken kívül a felnőttek, a szülők és testvérek is jelen vannak. Ez azt jelenti, hogy így építhetjük bele a misszió munkáját a gyülekezet életébe legkönnyebben.

A Missziói Gyermekszövetség tagja nálunk nemcsak az, aki ebből a célból önként jelentkezik és missziói bélyeget vásárol, hanem minden iskolásgyermek akár van pénze a misszióra, akár nincs. Sőt az elmúlt iskolai évben megalakítottuk az ismétlő iskolások szövetségét is abban a reményben, hogy ez nemcsak a misszió ügyének, hanem az ismétlőiskola hitoktatásának is nyereséget jelent.

A missziói bélyegvásárlás nem a bevezetése és nem a lényege a szövetség

munkájának. Az áldozatkészség a missziói lélek gyümölcse, a munka megkoronázása, de nem előfeltétele. Én a gyermekeknek mindig megtiltom, hogy ők a szüleiktől missziói bélyegre pénzt kérjenek. Adjon minden gyermek a magáéból, mert csak így tekinti magáénak a misszió ügyét. Előfordult már nem egyszer az is, hogy a gyermek hozzám jött és tőlem kért kölcsön, csakhogy a havi négy filléres bélyegét megvehesse. Mondanom sem kell, hogy e kis kölcsönöket gyermekeim becsülettel meg is adták az utolsó fillérig. Nem kérdésből, csak mint jellemző esetet említem meg, hogy az olyan jómagaviseletű és a misszió ügye iránt szívvel lélekkel odaadó szegény gyermeknek, akiről tudom, hogy még a négy fillére sincs meg, magam adok néhány fillért bélyegre. Ezt a kis áldozatot bőven kárpótolja az ezzel okozott öröm. Iskolai év végén a vásárolt bélyegek összegéről kimutatást készítünk s a tagsági jegyekbe beragasztott bélyegeket a gyülekezet bélyegzőjével lebélyegezzük. (Kár hogy a bélyegek rosszul ragadnak.) A lebélyezett tagsági igazolványt boldogan teszik el gyermekeink emlékébe.

Dr. Györffy Béla
felpéci lelkész.

(Folytatjuk.)

Missziói imaóra.

1939. évi jelmondatunk: Kol. 3, 17. A Misszióegyesület tagjai és a misszió barátai minden hónap második keddjén most: október 10.-én missziói csendes órát tartanak. — Októberi imaóránkon elmélkedjünk a nagy missziói feladatról. Elmélkedésünk alapja legyen János Jelenései 14, 15. 16.: „És más angyal jöve ki a templomból, nagy szóval kiáltván annak, aki a felhőn ül vala: Indítsd a sarlódat és arass; mert a földnek aratni valója megszáradt. Bocsátá azért, aki a felhőn ül vala az ő sarlóját a földre. És learattaték a föld.”

A nyugati civilizációnak a szellemi életre málasztó hatása van s elernyeszti az emberiség erkölcsi izomzatát. A modern élet bonyolultsága és kuszáltsága különösen szükségessé teszi az egyértelműség és együttműködés tudatos ápolását. A Bibliatársulat munkája alátámaszt minden egyéb keresztyén mun-

kát. Megkönnyít minden vállalkozást. Könnyen megeshetik, hogy nem tudunk lépést tartani, mert az állam iskoláiban sok millió ember tanul meg olvasni. Oroszországban és Törökországban az olvasnitudás rohamosan szaporodik. Ugy számítják, hogy 300 millió ember él még olyan területeken, ahová a keresztyén missziói erők még nem jutottak el. Szükséges, hogy Isten népe buzgóbban imádkozzék, teljesebben átadja magát Istennek és nagyobb áldozatkészséget tanúsítson. (Dr. Mott Jánosnak, a Bibliatársulatok hollandi világkonferenciáján tartott előadásából.)

A missziói munkának egyházunkban legnagyobb ellensége az, hogy az egyháztagok nem ismerik ezt a munkát s hogy a misszió iránt jóindulattal viselkedők közt gyenge az összefogás. Két feladat előtt állunk tehát: 1. ismertetni kell a missziót falun és városon, isko-

munkásjejteket, imaköröket, legyen a szobájukban missziói persely és rendezenek gyűjtéseket a misszióra. Mindegyikünknek ki kell valamiképpen vennünk a részünket a munka egyik vagy másik ágából.

Ima: Mindenható Isten! Nyugodjék meg a te áldásod minden a nevedben

vállalt munkán. Különösen áldd meg egyházunk missziói munkáját és munkásait. Köszönjük, hogy a hűséggel elvett mag bőséges termést hoz s kérjük, hogy mindegyikünk szolgálhasson neked hitben, reménységben és szeretetben. A Jézus Krisztusért, a mi Urunkért. Ámen.

H I R E K.

A Misszióegyesület idei rendes közgyűlése október 21. és 22.-én lesz Dombóváron, Tolna megyében. Szállást igénylők legkésőbb október 17-ig jelentkezzenek Cséry Lajos lelkésznel.

A Misszióegyesület Tanácsa szeptember 27-én Budapesten ülést tartott dr. Molnár Gyula és Németh Károly elnöklésével. Jelen voltak: Broschko G. A., Danhauser László, Drenyovszky János, Harmati Béla, dr. Hilscher Zoltán, Hüttl Armin, Rimár Jenő, Zászkaliczky Pál és Urbán Ernő. A Tanács határozata értelmében Egyesületünk idei közgyűlését és őszi konferenciáját Dombóváron, Tolna megyében tartja (lelkész: Cséry Lajos) október 21. és 22. napjain. Túrmezei Sándor esperes, a Missziói Gyermekszövetség országos vezetője erről a tisztségéről — a tiszai egyházkerületi vezetést megtartva — lemondott; a Tanács az országos vezetői tisztség viselésére dr. Gyórfy Béla felpécsi lelkészt, a gyermekszövetségi munka kiváló művelőjét kérte fel. Rimár Jenő a pénztári, Drenyovszky János a kiadóhivatali, Torda Gyula az iratterjesztési jelentést terjesztette be. Urbán Ernő előterjesztésében letárgyalta az ülés az Egyesület alapszabályainak módosítását. Danhauser László titkár Kunos Jenő kínai misszionárius helyzetét ismertette.

Diapositiv filmeink jegyzéke. A finn misszió Ambó földön I. II. A berlini misszió Kínában I. II. A bási misszió Kínában I. II. A missziói orvos és a hálás kínaiak. Indiában „Páriák” között. Nagy misszionáriusok. Német evang. világmisszió. Hogyan misszionálnak? Az emberek között az Isten gyermekéig. (Neuendettelsau m. Ujguineában.) Utazás a Szentföldön. Isten-gyűlölet Oroszországban. Missziói munka az indiánok, néger- és ázsiaiak közt Dél-Amerikában. (Testvérgyűl. missziója.) A lipcsei misszió keletkezése és fejlődése. Ker. vértá-

nuk élete. A filmek kikölcsönözhetőek vetítógépekkel együtt is Danhauser László titkártól Budapest, VI., Bajza-u. 45. Tel. 112—722. A portóköltésen kívül filmenként 1 pengő használati díjat kérünk. Az összeg bélyegben is beküldhető. A filmeket jelentkezési sorrendben küldjük.

Misszióegyesületünk és az evangelizáció. Gyülekezeiteinkben sokfelé az idei őszi és téli folyamán evangelizációs napokat tartanak. Egyesületünk ezekhez az evangelizációkhoz egészen közel áll. Kérjük tagjainkat, hogy ha a gyülekezetükben evangelizáció van, vegyék ki derekasan részüket annak előkészítéséből, imádkozzanak annak sikeréért, hívogassanak másokat az összejövetelekre, maguk is szorgalmasan vegyenek részt s ahol alkalom nyílik, ismertessék Egyesületünket, a misszió munkáját és buzdítsák a híveket ennek a munkának támogatására és végzésre. A fő cél emberek térítése Istenhez. A Misszióegyesület munkája fontos és elsőrendű munka sok mindenféle szempontból; de a munka fontosságát hiába hangoztatjuk, ha az emberek nem bánják meg bűneiket, nem térnek meg, nem kérnek és nem kapnak új szívet Istentől. Minden egyházi munkának, tehát egyesületünk munkájának a virágzása és állandósága függ attól, hogy ne feledkezzünk meg arról, amit Luther Márton is a legjobb módszernek ismert fel: a gyógyulás és erő, az öröm és az épség, a munkakedv és odaadás egyedül a Krisztusban van s Tőle kapható, mert Krisztus az, aki elveszi a világ bűneit. Az eleven hit megtermi a gyümölcsöket Isten dicsőségére, a lelkek javára. Hitet kell tehát ébreszteni az emberekben azért, hogy felhasználjuk a kegyelem eszközeit, amelyekkel a Szentlélek dolgozik; ezek az eszközök: az Ige, az imádság és a szentégek. Ezeket az eszközöket semmi nem pótolhatja s ezeknél jobbat nem talál-

lákban és egyesületekben; 2. tömörül-
nünk kell csoportokba és fiókegysüle-
tekbe, missziói imaórákba és vallásos es-
télyekbe. A misszió barátai alakítsanak
lunk. — Emellett minden egyesületi tag
maga is legyen evangélista. Különösen
két munkaágra hívjuk fel a figyelmet:
az egyik a személyes érintkezés, a má-
sik a levélírás. Nem is képzelik sokan,
hogy ezzel a két egyszerű dologgal,
hogya helyesen végezzük, milyen sokat
lehet elérni. Jézus igen nagy súlyt he-
lyez arra, hogy szerezzünk magunknak
barátokat. S jó tudni, hogy igen sok
ember van, akik valósággal éheznek és
szomjúhozózzák a baráti szívet és a baráti
kezet, de nem mernek kezdeményező lé-
pést tenni. Legyünk mi a kezdeménye-
zők, természetesen tolokodás nélkül.

A budapesti imaóra új beosztása. A
budapesti missziói imaóra idejét a ren-
dezésg az eddigi délutáni félhat órától
délutáni félhat órára tette át. A jövőben
(októbertől kezdve) tehát a missziói
imaóra minden hónap második keddjén
délután félhatkor kezdődik az Üllői-úti
imateremben (Budapest, VIII. Üllői-út 24.
udvari épület II. emelet). Az imaterem-
ben egyébként a hónap minden keddjén,
félhatkor van összejövetel; és pedig a
hónap eső keddjén az Evang. Testvér-
szövetség evangélistázó órája, második
keddjén a missziói imaóra, harmadik, ne-
gyedik s esetleg ötödik keddjén Biblia-
kör. Mindezek az összejöveteleken
minden érdeklődőt szíves szeretettel lát-
nak. — Október 10-ikén a missziói ima-
órán Koren Emil segédlelkész tart elő-
adást „Orvosmisszió Kínában” címen.

A Szarvasi Missziói Egyesületet nagy
gyász érte. Meghalt Budapesten, súlyos
műtét után, özv. Czupra Jánosné, az
egyesület egyik alapítója, hűséges pénz-
tárosa és haláláig lelkes munkása. Aki
olyan odaadóan tudott fáradozni s áldoz-
ni az Úr szent ügyeiért s aki olyan hí-
ven tudott templomban, biblia- s imaóra-
kon és az életben szolgálni Neki, mint
ő, annak bizonytalán „nyereség a halál”.
Emléke élni, példája világítani fog kö-
zöttünk. Pihenjen békén nem régen el-
húnyt férje oldalán!...

A gyenesdiási lelkészzevangelizáció al-
kalmával dr. Györffy Béla, Túrmezei
Sándor, Jávor Pál, Rácz Sándor, Rimár
Jenő a külmisziói ügyében szűkebbkörű
megbeszélést tartottak és több életrevaló
gondolatot és tervet pendítettek meg.

Biblia-vasárnap. Az egyetemes köz-
gyűlés határozatából a reformáció ün-

napját megelőző vasárnapon, az idén ok-
tóber 29-én, Szentháromság utáni 21-ik
vasárnapon, gyülekezeteinkben offertó-
riumot tartanak a Bibliatársulat javára.
Felhívjuk erre olvasóink szíves figyel-
mét. „Vegyétek fel a Léleknek kardját,
amely az Isten beszéde.” (Ef. 6, 17.)

A Lipcsei Missziót, annak intézmé-
nyeit és munkáját a háború érzékenyen
sújtja. A L. M. igazgatójának szept. 7-iki
körlevele szerint valószínű, hogy az in-
diai misszionáriusokat és családjaikat az
angolok fogolytáborokba internálták,
hasonló a helyzet Afrikában is. Közle-
bit és bizonyosat azonban a L. M. veze-
tősege sem tudott a körlevél szétküldé-
sekor. Nehéz helyzet elé állítja a Lip-
csei Missziót az a körülmény is, hogy
jelenleg sok misszionáriusa van Német-
országban szabadságon, akiknek ellátá-
sáról gondoskodnia kell. A körlevél han-
goztatja, hogy a Lipcsei Misszió igehir-
detésben és előadások tartásában foly-
tatja itthoni munkáját s kéri a további
támogatást és az imádkozást. A Lipcsei
Misszió meg van győződve arról, hogy
az itthoni egyház érdekében is szüksé-
ges a munka folytatása.

Mandsukuo. A keresztyén egyház ne-
héz helyzete a mandsu keresztyéneket a
Biblia behatóbb tanulmányozására indí-
totta. Az utóbbi években a Biblia kelen-
dősége erős fejlődést mutathat fel. Egy
Mukden városában tartott vasárnap dél-
előtti istentiszteletről ilyen képet rajzol
egy nemrég hazatért szemtanú: a templom
zsúfolt; mindenki hozott magával
Bibliát, Énekeskönyvet és jegyzetfüze-
tet. Az igehirdetés másfél óra hosszat
tartott, írásmagyarázati jellege volt s a
gyülekezeti tagok szorgalmasan jegyez-
tek. Utána többen szétmentek a város
különböző részeibe biblia-órákat tartani,
előadásuk alapja az imént hallott prédí-
káció volt.

**Jelentések a Missziói Gyermekszövet-
ség 1938—39. évi munkájáról.** *Cinkota.*
A vasárnap iskolá keretében, két cso-
portban folyt a munka Blacsek Ilona és
Késmárszky Tibor vezetésével. A misz-
szióra gyűjtött összeg 12.32 P. — *Csor-
vás.* A vasárnapi iskola keretében, egy
csoportban a lelkész vezetésével tartot-
tak összejöveteleket. 33 tagja volt a szö-
vetségnek. Bélyeg és staniolgyűjtésen
kívül 4 P áru missziói bélyeget vásárol-
tak a tagok. — *Gerendás.* A falusi is-
kolában havi egy összejövetelen 39 tag
vett részt a munkában Miklya Mihály
tanító vezetésével. A tanyai iskolában 69

taggal a tanyai tanítónő vezette a munkát a kéthetenként tartott összejöveteleken. A gyermekek élénken érdeklődtek a külmisszió ügye iránt s összejöveteleiken maguk is imádkoztak a misszióért. Évközben bélyeg és staniolpapír gyűjtésével foglalkoztak, az év végén missziói ünnepélyt rendeztek. — *Hatvan-Gyöngyös*. Hatvanban két csoportban hetenként, a gyöngyösi fiókegyházban egy csoportban kéthetenként gyűltek össze a gyermekszövetség tagjai a vasárnapi iskola keretében. A bélyeg- és staniolgyűjtésén kívül mindkét helyen karácsonyfa ünnepélyt, Hatvanban még egy másoros ünnepélyt rendeztek. Vezetők: Filcsik Márta, Piska Magda, Szivák Ilonka. — *Kispest*. Négy csoportban havon-

ként egy missziói összejövetelen, mintegy 150 taggal folyt a munka. A különböző gyűjtések mellett januárban missziói ünnepélyt rendeztek, melynek jóvedelméből 54 pengővel támogatták a misszió ügyét. — *Pestszentlőrinc*. A vasárnapi iskola keretében havi egy összejövetelen foglalkozott 60 gyermekszövetségi tag a misszió ügyével, a lelkész és a vasárnapi iskolai vezetők irányítása mellett. 29.24 P-ért vettek missziói bélyegeket. — *Rákospalota*. A vasárnapi iskola keretében kéthetenkénti összejöveteleken, 60 taggal, egy csoportban, Kürtösi Kálmán vallástanító-lelkész vezetésével folyt a gyermekszövetségi munka. — Az Isten áldása legyen a gyermekeink munkáján.

Kimutatás

a Magyarhoni Ágostai Hitvallású Evangélikus Misszióegyesület pénztárába
1939. augusztus 23-tól szeptember 22-ig beérkezett összegekről.

Tagdíjak: 1939-re: Szántó Róbert Budapest 3 (1), Terei Endre Szolnok 3 (1), Czelder Valéria Rimaszombat 1 (1), Baranyai Mária Lébény 1, Bárdy Ernő Mezőberány 3 (1), Sinkovics Jánosné Kiskőrös 1 (1), Békés József Balatonföldvár 3 (1), Bachmann Frigyes 1, Csepregi Sándor Celldömök 3 (1) P.

Offertórium: Budapest Üllői-út külm. óra 5.63, Rajka 31.—, Oroszvár 15.— P.

Adományok: Budapestről: Pochorely Béla 5.—, V. S. 50.—, N. N. Erd 4.—, Janosky Ilona Nyíregyháza 4.—, Baranyai Mária Lébény 3.—, özv. Melber Józsefné Győr 1.—, Kőszegi ev. leánygimnázium belm. egyesülete 10.—, Péteri Sárolda Léva 2.50, „Erzsike“ Lébény 1.—, N. N. Csögle 2.—, Halász Magda Kassa 0.60, Orosházai imaközösség egy tagja 9.50, özv. Vásárhelyi Dezsóné Tinnye 3.— P.

Perselygyűjtés: Asbóth Nővérek Sopron 5.85, Ev. bibliakör Erdőkürt 1.—, Ev. iskolagyülekezet Rábaszentandrás 1.04, Pataky Vilma Budapest 9.—, özv. Péczeli

Lajosné Kispest 5.78, Győri bibliaóra 1.94 P.

Gyermekszövetség: a) gyűjtése: Budapest-Magdolnaváros 5.23, Vasárnapi iskola Gyöngyös 1.64, Vasárnapi isk Ujhátvan 1.85, Vasárnapi iskolások Hatvan 3.34, Ifjúsági egyesület Tomcsányi L. útján Kispest 4.43 P. b) Bélyegért: Hatvan 2.92, Győri ev. egyház 4.94 P.

Kunos Jenő kínai missziójára: Budapestről: Ostya Ferenc 100.—, Zarándi Attila 2.—, Végh Emilia 2.—, Névtelen 32.76 P. Sopronból: Asbóth Nővérek 2.—, dr. Wiczian Dezső 10.—, özv. Kertész Lajosné Várpalota 4.—, Hajdu Jánosné Kispest 2.—, Orosházai imaközösség egy tagja 6.—, Bachmann Frigyes Kiskőrös 2.—, Atom Mezőnagymihály 3.—, Csepregi Sándor Celldömök 4.— P.

Finn misszióra: Győri C. E. szövet-ség 25.— P.

Lipcei misszióra: id. Pirkel Lőrinc Rajka 10.— P.

Árva javára: Zarándi Attila Budapest 1.— P.

Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1939. szeptember 22-én.

Csekkszám: 16.188.

Rimár Jenő pénztáros

XIV., Gizella-út 28.
Telefon: 4-97-189.

MÁTÉ-TÖRÉK GYULA:

Magyar életet!

A legnagyobb nemzetek mai roppant nagy, nemzeti, népi, faji ébredései forró, lángoló korszakában mi sem szunnyadhatunk!

Örök önállóságunk, csak úgy alapozható meg a történelem minden pörölycsapása által is szétzúzhatatlanná, ha *egészen, teljesen és tökéletesen magyar világot, vagyis magyar életet teremtünk Magyarországon!* Villámgyors korszakunkban égetően, sürgősen! . . .

Magyar lelkünkkel és magyar koponyákkal nem lehetünk képesek megérteni, hogy miért ne lehetne és miért ne volna szabad magyar életet élnünk a *Magyar Szent Földön, vagyis mindenkor, mindenben magyarnak* lennünk!

*

A magyar élet parancsolatai:

1. Minden *magyart* Magyarország uralma alatt *egyesíteni* kell! Ehhez a világ minden tájáról minden magyart vissza kell telepíteni!

2. Minden magyart *katonásítani* kell!

3. Mindenki, aki magát igaz szívvel magyarnak vallja, köteles *nevében is magyarrá* válni!

4. Minden ezentúl születő magyarnak, idegen nyelvekre lefordíthatatlan, *ösmagyar keresztnévet* kell adni!

5. Ezentúl, ha valakinek még oly nagy érdemei is vannak, de idegen neve van, róla utcát, teret, iskolát vagy bármely intézményt elnevezni nem szabad!

6. Idegen nevű részvénytársaságok, üzemek, (Futura, Mateosz, Tribon stb.) szállodák (Palace, Astoria, Carlton), mozgókép színházak (Admiral, Atrium, Apolló, Capitol stb.) köteleztessenek idegen neveiket magyarrá változtatni! Magyarnevű mozgókép színház szinte egyáltalán nincs! Hallatlan semmibevevése ez a magyarnak! Városaink, de különösen fővárosunk utcáiról el kell tűnni minden idegennyelvű, nemzetközieséget és világpolgáriasságot hencegő, teljesen magyartalan, de egyben suta és céltalan feliratnak: „Restaurant, Dancing, Coifféur, Friseur, Confiserie, Delikatesse stb., stb.

Mutassunk mindenben magyar arcot a világnak, mely amúgy is oly gyakran vállveregetve, fölényesen lenéz bennünket.

7. Minden *hegyet, tereprészt*, mely térképeinken, különösen katonai térképeinken, még az osztrák katonai térképfelvételek idejéből származik, *magyarul* kell elnevezni!

8. *Magyar találmánynak*, mert az magyar dicsőség, csak magyar nevet szabad adni.

9. Beszédünkben és írásunkban minden olyan idegen szót kerüljünk, amelyre van magyar szavunk, mert minden idegen szó használatával *magyar szent nyelvünk* egy-egy szavát némitjük el, öljük meg!

10. Külföldi, idegen állampolgár, ki nem tagja a magyar nemzeti közösségnek, a *Magyar Szent Föld* egyetlen holdjának sem lehet birto-kosa, de még haszonbérloje sem.

11. Minden a magyar állam által a magyar nemzet vagyonából épült ház, palota, csak a *magyar építőművészet* ízlése (magyar stílus) szerint tervezettség. A magyar államnak *ezt a sugalló nemzeti példaadását* kövesse a magyarság minél több házépítője! Csak így lehet városainak és falvainak jellegzetesen magyar egyénisége és nem nemzetközi, mint jelenleg!

12. Nemzeti és történelmi szobrainkon legyen tilos idegen nyelvű mondatok bevétele. Még latin is, mert nemzetünk, népünk milliói nem értik, s így céljukat tévesztik! A szobrok a nemzet egyetemes áldozatából létesülnek a nemzet történelmi öntudatra való nevelése céljából. Az országház előtt álló II. Rákóczi Ferenc szobra tele van latin szavakkal. A legtöbb falusi hősi emlékünknön „Pro Patria” áll! Miért?!... Miért?!... Nevezzük csak hazánkat mindenkor magyarul: hazánknak!... Ne latinokodjunk! Mindenben magyarosodjunk! Legyen magyarságunk évig erős, szent tűzoszlop!...

13. A magyarságot károsan szétoldó *úri ember és úri nő* helyett, az egyetlen magyar szent egységbe ölelő, *nagy magyar férfiakra és nagy magyar nőkre* van szükségünk, akik önzetlen, egyszerű, önfeláldozó, harcos életet élnek, az eddigi finomkodó és szépettevő életmód helyett. Egyszóval sokkal több és magvasabb magyarságot az úriság helyett!

14. Szakítsunk nemzeti életünknek már az öngyilkosságig menő, betegesen egyoldalú nyugati tájékozódásával... Tekintsünk ősi bölcsőnk, kelet felé is!... Különösen a turáni fajrokon nemzetek felé!

Ne legyünk többé tékozlóan a gögös, bennünket mindig félvállról néző Nyugat védőbástyája. Csakis szent önmagunk bevehetetlen fellegvéra legyünk!

15. Soha többé semmiféle, legcsekélyebb mértékű közösséget, más, idegen állammal!... Még vámközösséget sem!

16. Minden eddiginél tüzetesebben, lelkesebben magyarabb legyen nemzetnevelésünk. Az iskolákban, a sajtóban, a mozgókép színházakban, a rádióban és művészetünk minden ágában. Mert „A nevelés minden!... Minden nemzet csak olyan erős, mint amilyen céltudatos és célratörő, öncélú nemzetnevelésben részesül”.

A magyar nyelv, a magyar történelem, a magyar földrajz ismertetésének az eddiginél sokkal több időt kell szentelnünk a dedőtől az egyetemekig. Ezek a tantárgyak a magyar nemzeti tudás szentháromságát képezik!

17. Minden magyar, mindenkor felelős a magyar nemzet és a magyar haza sorsáért, az örök magyar történelem szent ítélőszéke előtt.

18. Magyarország államfője, a magyar Hadúr, tehát a magyarság legfőbb megszemélyesítője és megtstesítője, mindenkor csak *vérbeli magyar férfi* lehet!... Soha, senki más!...

Add tovább!!!

Felelős kiadó: *Máté-Törék Gyula.*

Bethlen Gábor Irodalmi és Nyomdai Rt. — Felelős vezető: *Lombár László.*